

CHANSON AR C'HAFF

Var an ton ancien.

TOSTAIT oll, tud yaouanq, da glêvet ur chanson
Zo composet er bloa-mâ gant sujet ha rêson
An eferezet Cafe hac an eferien Gûin
O deus bet grêt qement-mâ d'ho laqat da c'hoarzin.

Ar Gûin a zo ul liqueur zo formet gant Doue,
Hac a voa bet transplantet gant hon Tad côs Noe,
Nonpas evel ar C'hafe zo un dra invantet
Gant ur vreg malicius eus a vro an Durqet.

Qenta ma teuas biscoas d'ar vro-mâ ar C'hafe,
Ne voa nemet an Noblanç a guement en eve,
Ha bremân, an oll gommun a ya tout da eva :
An darnvuya anezo n'o deus qet a vara.

Bremâ me a zisclêryo ebars en abrege
Ar Chanson-mâ composet var sujet ar C'hafe
Etre daou den demezet pere n'em reproche,
Unan balamour d'ar Gûin, hac un all d'ar C'hafe.

Ebars er bloa mil eiz cant hac unan varnuguent
E savas ar fachiri goude Gouel an Oll-Zent :
Ar vreg a yeas e qær gant ur boezellad ed,
Hac a foetas an arc'hant gant he c'homerezet.

Pa antreas er C'hafe, he deus bet lavaret :
Me gred, evit hon arc'hant, e vezimp servichet.
Digassit demp-ni Cafe hac ive Odevi,
Hac ur voutaillad Liqueur vit en em regali.

Al Liqueur, an Odevi a savas en o fenn,
Ma comansjont da zansal o feder diarc'hen;
Plac'h an ed a lavaras : va arc'hant so foetet,
Me a efe ur banne, rac c'hoas em eus sec'het.

An teir all a lavaras neuze aboues o fenn :
Ret eo gullet, va c'homer, peguement ar scoden.
An hostises, pa glêvas, d'an ec'h a zo pignet
Pa voe aranjat ar gont e chome c'hoas ur scoet.

An hostises a-laras : m'em eus roet da eva,
Hac abars ma sortifot c'houi ranco va faea;
Rac-se en em aranjit da baea ho scoden,
Evidon-me a bromet n'ho po qet a dermen.

Ar merc'het en em selle hac o devoa poan benn,
Pa n'o devoa qet arc'hant da baea o scoden.
Jacqeta a lavaras : me rêy va davancher,
Ha te, va c'homer Janned, a rêy da vouchouer.

Unan demeus an ezez'h en devez bet cavet
He devoa foetet e vreg ar som a bêvar scoet;
Quittât a ras e labour evit donet en qær :
Ebars e ty ar C'hafe o c'havas o feder.

Hac evel ma c'hantreas, en devez lavaret :
Ha ne heus-te qet a vez, lavar, greg debordet,
Lezel ur buguel bian deomp-ni da lusqellat?
An deirvet nos eo oumân n'em eus cousqet berad.

Aze amâ em c'hichen, ha ro peoc'h, emezi;
Qemer un tassat Cafe da dremen da anui.
Tao din gant da zour bervet : aoualc'h e heus evet :
Qenta banue a evi, me garfe vez crevet.

Evidout-te, sac'h ar guin, te vepris ar C'hafe,
Ebars en hostaliri e vez cavet nos de :
An arc'hant a c'honees tout etro pad ar siun,
Ne zeus qet re anezo da gaout Guin ha Butun.

Jarnicoton, emezàn, bremàn ni raï ar bal ;
Gonde foetta va danvez, donet d'am c'haqetal !
Dre brontitud ur vazad a roas d'ar vreg qes,
Ma tiscaras d'an douar Cafe, Dien ha Les.

Ar merc'het a lavaras o feder assambles :
Manqet oc'h eus, va mignon, mont da sqei ho maoues ;
Squillet hoc'h eus ar C'hafe, c'houi a renq e baea,
Pe bremà souden vantàn ni ya d'ho tisvleva.

Ar peder blac'h animet a saillas varnezà,
Hac an hostises ive evit e zisvleva :
Treinet e voe dre an ty, e zillat voe roguet,
Hac e vrec'h betec e scoa gant ar C'hafe grillet.

Evel ma c'hallas achap, e commanças redet,
En ur sellet var e lerc'h evel ur c'has fouetet.
Darbet à din, emezàn, casi coll va bue :
Me garfe e ve beuzet ar merc'het er C'hafe.

Etrezoc'h, goaset yaouanc, diouàllit ho crague
Pa zint da verza amàn, na hentfent ar C'hafe :
Ar C'hafe so debochus, dre ma zê mad ha douç,
Hac a ro tentation d'an oll merc'het lipous.

Dre ze hoc'h avertissàn, ezac'h eus ar c'hontre,
N'it qet da glasq ho crague, ispicial d'ar C'hafe :
Mar hoc'h eus guers boutaillad ebars en ho codel,
Qerzit d'an hostaliri da velet Yan Vourdel.

Pa ven en hostaliri gant va c'hamaradet,
Ur podat Gün em c'hichen, ve contant va speret ;
Arça eta, mignonet, evomp peb a vanne,
Ha canomp oll ur Chanson var sujet ar C'hafe.

Ar C'hafe a ra domach ebars e peb canton,
Ha mar dê qer an amann, ne dê qet hep rêson :
An dien a ya ennà bep guella eus al les,
Ha ni entrezomp, goaset, a zêbr hor bara sec'h.

Ni peurvuya, Canerien, a vepris ar C'hafe
Ze so cos ma repreneomp ar merc'het ha grague;
Ar Güin, pa er c'hemerer gant moderation,
A ro courach d'ur C'haner da gana ur Chanson.

Poent e cavàn finissa, amplic em eus comzet:
Efit ar seurt a guerfot, me ne sourciàn qet;
Efit Güin, efit Cafe, Liqueur pe Odevi,
Mes diouallit absolu da gavet fachiri.

FIN.

CHANSON NEVEZ.

ME meus choaset ur Vestrez a Escopti Treguer,
Ar vrava crouadures formet gant va Zalver;
Ia, ne zeus nemert-hi dindan ar firmamant,
A guement a vez crouet herves va zantimant.

Me zo ur C'bloarec yaouanc o poursu va studi,
Am eus lezet va leoriou, laqet em fantasi
Da garet ur femelen, fleuren an oll merc'het,
Un objet fur ha parfet, gant an oll admiret.

Qenta m'am boe an enor, va Mestres, d'ho quelet,
E voa e Bêret Plunet goude an Oferu-Bred:
Eno tre e remerqis ho craç hac ho féçon,
Ho qenet, hac ho speret, hac ho perfection.

Ho taoulagad a verve evel an eol ardent,
Ho tiou jot ru, ho tal guen evel un diamant,
Ma teus da lavaret em c'halon, em speret,
E voac'h un Æl evurus eus an En disqennet.

O cessit, Cloarec yaouanq, ô cessit da barlant!
Goneet hoc'h eus va c'halon gant ho comzou charmant;
Goneet hoc'h eus ar victor, ha me a vo qiriec
D'ho caret a vir galon gant enor ha respet.

Un de voan o pourmeni gant ur galon gontant,
O sòñjal em Mestrezic, un objet excelant,
Pa glêvis aziouc'h va fenn ur voez o lavaret :
Ret é servicha Doue, lest ho muya caret.

O pebes moez a glevàn, va Doue-oll-buissant,
Pehini drompl va speret ha va ententamant,
O prononç din un arret a separation,
O Doue, pebes glac'har ha desolation!

Muya tra am gra nec'het hac a ra chagrin din,
Eo clevet al lapouset o cana a us din,
Ma larout din a ur voez : heuillomp ar C'hloarec qez,
Ha tachomp d'e gonsoli betec ti e vestres.

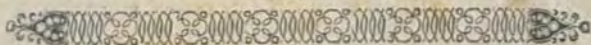
Venus, Mam da Gupidon, Roue ar Bayanet,
Pehini a zistruje an infideliqet,
A bedàn da scuill varnon pep sort punition,
Mar manqàn-me d'ho caret, va douç, a vir galon.

Mar dé Doue a gommand, Cloarec, oboisset,
N'en n'eus netra refusabl da Redemptor ar bed ;
Bremàn me a vel patant caret zo dinatur,
Carout hep beza caret a zo displijadur.

Bonjour déc'h, va Mestrezic, bonjour dec'h a laràn ;
Cetu me deut d'ho quelet vit ar vech diveàn,
Da brononç déc'h un arret a separation,
Nemedoc'h am soulachfe, ranna rai va c'halon.

Autrou Doue, va Doue! petra rin-me bremà,
Dilezet gant ar bed oll, gant va douç da guenta!
Bremàn me a renq ober evel an dursunel,
Pa ve collet ganti he far, en em les da vervel.

FIN.

CHANSON NEVEZ.

Var ton : *Ar Meliner.*

AR GOAS.

DENONSJOUR dèc'h , va douç Jannet , an dælou em daoulagad ;
Cetu me deut c'hois d'ho quelet qent sônjal dont d'ho quittat ,
Qent quittat an nep a garàn mui guet qement tra so'r bed ;
Pebes calonat evidon , goude beza re garet !

AR PLAC'H.

Meurbet ez on-me estonet , den yaouanq , ous ho quelet ;
Sesisset hoc'h eus va c'halon ous ho quelet qer mantret :
Arrêtit , sec'hit ho taelou , ha disclêryit franchamant
Petra sinifi ho comzou , petra é ho nec'hamant .

AR GOAS.

Ho temeuranç sur , va mestrez , zo em c'halon qer parfet ,
Qen na ouffen-me birvigen e lemel dious va speret :
Racc'houi noc'h eus nemet mépris ha meprisanc evidon .
Ansavit bremà hep fentis ha m'en em glêm hep rêson ?

AR PLAC'H.

Mevoare zoc'h rentet captif certain d'an amourouset ,
Dre moc'h eus laqet ho speret da re garet un objet ;
Un den yaouanq a dle beza mestr absolu d'e galon ,
Mes c'houi a so , var a velàn , guir esclav da Gupidon .

AR GOAS.

An aour , pa ve purifiet , a dremener dre an tan ;
Ha va c'halonic , va mestres , a zo hanval bras outàn :
Sulvui rit ous va dilezel , sulvui ràn ous ho caret ,
Ha mazoc'h ouzin qer cruel , me zo douç en hoc'h andret .

AR PLAC'H.

Da betra teut d'en em dale, den yaouanq, d'am darempret?
Ne sònjit mui en qementse, rentit tranqil ho speret;
Laqit ar peoc'h en ho calon, ha sònjit enni a gren,
P'otramant hoc'h affection am zromplo a dra certain.

AR GOAS.

Me ya bremâ d'ho tilezel evel ur Gananceen,
Mes me a grio mui-ous-mui qen na glêfot va feden,
Ha pa ho po va approuvet ha gouët ha me ho car,
E teufot neuze d'am c'harout gant ur galon hep e far.

AR PLAC'H.

Caer hoc'h eus clasq va zistrei gant ho comzon eloqant,
Rac me a vo en hoc'h enep da viqen ferm ha constant;
Qentetisplantfac'h ar steret demeus an ên gant ho tent,
Evit n'o pe va distroet den yaouanq, dre nep sort hent.

AR GOAS.

Pel a zo demeus a amzer ec'h exercen an enor
Alies demeus a veach, va me-trez, da doul ho tor,
Da guichen toul dor ho calon, o clasq antreal enni,
Mes c'hui a so qen dirêson, hac a zeu d'am refusi.

AR PLAC'H.

Pel amzer a zo tremenet ha qeit all a dremeno,
Biqen james var va speret nep rêson sur n'ho pezo.
Me ho ped deut d'am dilezel, rac-se-ta choasit ho plac'h
Biqen james n'o qemerân credit ar pez a larân dac'h.

AR GOAS.

Evit ho contraign d'am c'haret, me ho ped da viana
Da sònjal voamp hon daou choaset gant Adam, hon Tad qenta;
Demeus al lezen naturel am c'hontraign d'ho caret ive,
Lennet é demp en Aviel, gout a rit se coulz ha me.

AR PLAC'H.

Eleal assur, den yaouanq, certen ho carout a ràn,
Pa êguir ho meulàn bemded'ar merc'het eus ar vrô-màn;
Ma vijent em possession, c'houi pije'r c'hoas anezo,
Mes evidon me a bromet birvigen sur n'ho pezo.

AR GOAS.

Preciussa tensor un den ê certen ur galon bur,
Qementse a zo qer guirion evel ma zê ar Scritur :
C'houi ê va zenzor, vâ mestrez, a Rouanez va c'halon,
Ha mar don-me deut d'ho quelet, ê gant guir intantion.

AR PLAC'H.

Meoc'h anave, den yaouanq, evit un den drol meurbet,
Dre moc'h eus laqet ho speret da garet nep n'ho car qet;
Mes choasit un all evidoc'h a ouffe ho consoli,
Rac evidon n'allàn pelloc'h chom amàn da ziscouri.

AR GOAS.

Ho quittat a ràn, va mestrez, pa ê ret ho tilezel,
Mes evit se va amitie a vezo bepret fidel;
Poent ê demp eta conclui, finissa ha lavaret
Penos ê fachus da un den carout hep beza caret.

AR PLAC'H.

Ho quittat a ràn, den yaouanq, o rei dêc'h evit gentel
Ar c'homzou caër-mâ a lenner ebars er Scritur Santel :
Choasit Rouantelez Doue hac e justiq da guenta,
Qent ma vezo dêc'h accordet hoc'h oll dezîr er bed-mâ.

FIN.

E Montroulez, e ty LÉDAN, ru Pont-an-Itron-Varia.